

KIF's politikatalog om pædofili

Hvorfor beskæftige sig med dette emne:

Politikken om pædofili bør indføres af to årsager. For det første af hensyn til foreningens børn og unge, så alle føler, det er trygt at sende børn og unge til idræt i KIF.

For det andet indføres det også af hensyn til KIF's trænere og ledere.

Vi ønsker ikke på nogen måde at gøre dette for at mistænkeliggøre KIF's trænere og ledere. Vi mener med dette initiativ at få offentliggjort, at inden for idrætsverdenen tolererer vi ikke den slags. Forældre kan trygt sende deres børn til idræt hos os, da vi gør, hvad vi kan for at skabe trygge rammer.

Om pædofili:

Seksuelle overgreb mod børn er et emne, som kan være svært at nærme sig og et område som nemt vækker meget stærke følelser.

Forebyggelse af seksuelle overgreb mod børn inden for idrætten handler først og fremmest om udviklingen af et foreningsliv, hvor fællesskabet også omfatter børnenes forældre.

Det handler også om udvikling af et foreningsliv, hvor træneren og andre griber ind over for enhver form for personlige overgreb.

Hvad betyder det i praksis? Dette er beskrevet i afsnittet Forebyggelse og Gode leveregler.

I afsnittet Mistanke om overgreb findes gode råd om, hvordan man i foreningen håndterer rygter og mistanker om pædofil aktivitet i foreningen.

I afsnittet konstaterede overgreb findes råd om, hvad foreningen skal gøre, hvis en træner, instruktør, leder, forældre eller andre konstaterer, at et barn i foreningen har været udsat for et seksuelt overgreb fra en pædofil.

Pædofile har ingen særlige kendetegn – og der er heller ingen tegn, som kan fortælle, at et barn sandsynligvis har været udsat for et seksuelt overgreb.

Man er henvist til sin intuition og sin sunde fornuft og også på dette område er opmærksomhed et nøgleord.

Forebyggelse og Gode leveregler:

Det er obligatorisk at tjekke alle børne- og ungdomstrænere/ledere for evt. pædofilidomme. Der skal derfor indhentes børneattest på alle nye trænere, ledere og instruktører, der i deres virke for foreningen beskæftiger sig med børn og unge under 18 år. Hovedforeningen anbefaler at foreningen sikrer opdatering af oplysningerne for alle trænere, ledere og instruktører hvert andet år, ved indsendelse af ny børneattest.

Indhentning af straffeattestoplysninger kan dog ikke stå alene, men bør følges op af drøftelser omkring emnet.

Nogle få, enkle leveregler for omgangen mellem klubbens ledere, trænere og medlemmer er en af de mest effektive måder at forebygge seksuelle overgreb på. Samtidig kan de dæmme op for adfærd, der virker krænkende, men ikke er strafbar.

I forhold til den daglige adfærd foreslås nogle få leveregler som:

- Der skal altid være to voksne ledere med på klubbens ture, og ingen voksne sover i samme seng som børnene.
- Klubbens trænere og ledere går ikke i bad sammen med børnene.
- Ingen trænere eller ledere inviterer børn med hjem privat, uden at forældrene er orienteret, og der er to voksne til stede.
- Man skal undgå seksuelt krænkende bemærkninger, og kun berøringer i tilknytning til idrætten er tilladt. Dvs. i forbindelse med instruktion, jubel eller trøst.

På det overordnede plan bør klubben udvise åbenhed og udsende et signal om, at man altid kan komme til klubbens ledelse, hvis man har mistanke om et overgreb eller blot mener, at den almindelige adfærd i klubben bør diskuteres.

Mistanke om overgreb:

Vær opmærks

Om en træner eller leder har en tendens til at isolere sig med et eller flere børn

Om en træner eller leder har børn overnattende

Om en træner eller leder har børn der kommer i hjemmet

Om en træner eller leder er særligt følelsesmæssigt eller kropsligt engageret i et eller få andre børn

Om en træner eller leder ofte henter og bringer et eller få børn til og fra træning

Om en træner eller leder altid har en forklaring på hvorfor lige netop han (eller hun) ikke behøver følge de fælles spilleregler

Alt dette kan man være opmærksom på – og observere – uden at komme til at tænke på pædofili. Og uden at der er grund til at tænke på pædofili.

Modsat kan man have en vedvarende følelse af, at "her er noget galt" eller måske høre et rygte eller en bemærkning, som gør at man bærer på en mistanke, man ikke kan ryste af sig.

I en sådan situation kan man gå frem efter følgende punkter:

Overvej situationen grundigt. Saml dine tanker og skriv evt. ned, hvad du har set eller hørt. Kontakt foreningens formand eller et andet bestyrelsesmedlem, som bestyrelsen har meddelt har et særligt ansvar for dette område. Vær diskret. Det er herefter formanden – eller den særligt ansvarlige – som har ansvar for, hvad der videre skal ske.

Formanden/den ansvarlige kan vælge at søge vejledning hos politiet, i kommunens socialforvaltning eller hos amtskommunen. I alle tilfælde kan det ske, uden at der nævnes navne. Politiet kan vejlede om, hvad man bør være opmærksom på før en evt. politianmeldelse – og hvad der vil ske, hvis sagen anmeldes formelt.

Kommuner og amtskommuner har i alle tilfælde pligt til at yde rådgivning og kan være en væsentlig støtte.

Formanden/den ansvarlige kan vælge at orientere den mistænkte. Det vil i langt de fleste tilfælde være en god idé, medmindre der er tale om åbenlyse misforståelser. Den mistænkte har krav på at vide, at bestyrelsen er ved at undersøge et rygte eller en mistanke. Og bestyrelsen har naturligvis brug for at kende den mistænkte reaktion. Vær altid mindst to om en sådan samtale. Det kan forebygge senere misforståelser om, hvad der er sagt og ikke sagt. Afslut samtalen med en klar konklusion og klare aftaler om, hvad der videre skal ske. I mange tilfælde vil konklusionen være, at bestyrelsens repræsentanter har brug for et døgn eller to til at overveje situationen, og at man derefter vil vende tilbage.

Tag stilling til hvad der videre skal ske. Er der brug for flere samtaler? Er der tale om misforståelser eller rygter? Er der grundlag for en politianmeldelse? Uanset konklusionen bør såvel den mistænkte som den, der oprindeligt henvendte sig, orienteres om beslutningen. Hvis der er tale om misforståelser eller rygter, må bestyrelsen diskutere, hvordan rygterne bedst muligt manes i jorden. Samtidig må bestyrelsen diskutere, om mistanken i sig selv giver anledning til at justere samarbejdet med den pågældende. Er der skabt et "dårligt klima", som bestyrelsen nødvendigvis må forholde sig til, eller er det muligt at "lukke sagen" og fortsætte samarbejdet af de tidligere aftalte linier.

Hvis der er grundlag for en politianmeldelse, bør bestyrelsen foretage anmeldelse hurtigst muligt. Barnets forældre skal naturligvis have besked om anmeldelsen og gøres opmærksom på, at de kan søge hjælp hos kommunens socialforvaltning.

Hvis bestyrelsen vælger at foretage politianmeldelse, bør foreningens medlemmer og forældre med tilknytning til foreningen også orienteres. Der vil være brug for en saglig og neutral information om sagens fakta. Orienteringen kan finde sted på møder, gennem breve – eller ved forskellige kombinationer heraf.

Det anbefales at foreningen vælger én person, som udtaler sig til pressen (såfremt dette kommer på tale), og at det aftales, at alle andre henviser til pågældende. Ved interviews med journalister bør man sikre sig ret til at gennemlæse artiklen forud for trykning – med ret til at rette eventuelle faktuelle fejl og godkende citater af egne udtalelser.

Konstateret overgreb:

Hvis en træner, instruktør, leder, forældre eller andre konstaterer, at et barn i foreningen har været udsat for et seksuelt overgreb fra en pædofil, anbefales følgende:

Underret forældrene til barnet eller børnene

Kontakt straks foreningens formand eller et andet bestyrelsesmedlem som bestyrelsen har meddelt har et særligt ansvar for dette område

Undlad at tale med andre om sagen – heller ikke de skadede børn eller børnenes kammerater.

Herefter anbefales det at formanden/bestyrelsen går frem efter følgende punkter:

1. Skaf overblik over sagen, kontakt politiet og foretag anmeldelse. Orienter børnenes forældre om anmeldelsen og gør opmærksom på, at de kan søge hjælp hos de sociale myndigheder.

2. Underret de sociale myndigheder.

3. Udpeg presseansvarlig. Det anbefales at foreningen vælger én person, som udtaler sig til pressen, og at det aftales, at alle andre henviser til pågældende. Ved interviews med journalister bør man sikre sig ret til at gennemlæse artiklen forud for trykning – med ret til at rette eventuelle faktuelle fejl og godkende citater af egne udtalelser.

4. Udpeg en person med indsigt i sagen, som foreningens medlemmer og forældre med tilknytning til foreningen kan hente hjælp og få svar på spørgsmål hos.

5. Orientér foreningens medlemmer og forældre med tilknytning til foreningen. Der er brug for en saglig og neutral information om sagens fakta. Understreg, at der er udpeget én presseansvarlig, og at alle andre bør afstå fra at udtale sig til pressen. Oplys at der er udpeget en kontaktperson som man kan hente hjælp og få svar på spørgsmål hos

Tag stilling til hvem som skal orienteres på et møde, og hvem som kan orienteres pr. brev.